

at fortsætte en saadan virkelig parlamentarisk Kamp, vare efter den 3die Januar saa gunstige, som de nogenfinde have været. Det skal jeg nu komme ind paa siden, jeg maa i dette Dieblis forbigaa det, for ikke at gjentage det. Nu ere vi altsaa komne ind paa Realpolitiken, og jeg siger: **A** Respekt for den! Vi have ingen Skyld for, at vi ere komne ind paa Realpolitiken, men ere vi komne ind paa den, siger jeg med al Respekt for, hvad der er sket — eller med al Despekt derfor —, skulle vi støtte den af fuld Kraft, naar blot den maa blive for ordentlig. Men hvorledes er denne Realpolitik bleven ført paa Finantsloven? Hvad er det for Realiteter, der fra Folkethingets Venstres Side ere bleve hævdede paa denne Finantslov? Det er Opgivelsen af Standpunktet med Hensyn til Embedsmændenes Lønning, hvor man har givet Dyrtidstillæg, efter at Dyrtiden er forbi, og har erklæret, at det Tillæg, som man ansaa for rimeligt, da Dyrtiden var paa sit Høidepunkt, nu, da den ikke er der mere, er uanstændigt. Det er Opgivelsen af hele Standpunktet med Hensyn til Høitolerne, og deri ligger Løftet om Opgivelsen af Stolens Frihed her hjemme i Danmark, hvilket er et Løfte af en meget uhyggelig Bestaaffenhed. Det er endelig Opgivelsen af hele Standpunktet paa Forsvarsvæsenets Omraade. Jeg skal, for at illustrere dette, minde om, hvor bestemt den ærede Ordfører udtalte sig ved 1ste Behandling af denne Finantslov, saaledes som den forelaa efter den 3die Januar dette Aar i den da nys samlede Rigsdag. Han sagde dengang, at han vilde gaa forbi forskjellige andre Punkter, men der var navnlig eet Punkt, som han vilde fæste Opmærksomheden ved, og det var det Misforhold, der bestod mellem de store Fordringer i militær Henseende og Budgettets øvrige Fordringer, og det ærede Medlem udtalte da, at ikke blot den samlede Sum af samt lige militære Budgetter paa §§ 26, 23 og 22 var for stor, men han rettede navnlig sit Angreb mod Positionerne paa § 26, og han sagde da eller antydede i sine Udtalelser, at man her maatte sørge for at faae en Forandring tilveiebragt, og den ærede Ordfører udtalte med en vis Despekt, at man efter den 8de November 1877, hen i Foraaret 1878 vedtog mellem 1,800,000 Kr. og 1,900,000 Kr. for hvert af Aarene 1877—78 og 1878—79, hvilket han dog ikke nærmere skulde omtale, det hørte ind under den forrige Vinters Politik, som han ikke vilde komme ind paa. Man skulde altsaa have ventet, at den ærede Ordfører vilde have inaugureret en ny, bedre og mere straalende Politik, navnlig med et bedre Militærbudget paa § 26. Men Enhver, som har fulgt Forhandlingerne her, vil vide, at det ærede Medlem, naar de sidste Afstemninger endelig ere foregaaede, ikke blot har naaet den samme Sum som i det foregaaende Aar, men endog er sprunget denne Sum betydelig forbi og

desuden har givet Løfter for Fremtiden af en saa bindende Bestaaffenhed, at jeg ikke tror, at der noget Aar er blevet bevilget saa store ekstraordinære Summer paa § 26 som i det Aar, for hvilket den ærede Ordfører har Vren. Den ærede Ordfører har ikke blot bevilget Kanoner for 3 Aar — den ærede Ordfører vilde absolut have en Bevilling for 3 Aar; vi gjorde dog Vort, for at han skulde nøies med det ene Aar — uen han har oveniud bevilget et lille fast Fort, saaledes som vi forleden fik det oplyst af det ærede Medlem fra Sorø (Alberti), der havde været ude for at spejde efter det Fort, som skulde være der, men uden at kunne finde det. Den ærede Ordfører havde nok ogsaa selv ondt ved at finde det, da han forleden var til Frokost hos Krigsministerens Kommandant paa Søforterne. Jeg har forresten siden hørt sige, at Fortet skal være fundet af det ærede Medlem fra Næstved (Leth). Han har sagt mig, at der ganske rigtig er et Fort, men der er ingen Kanoner i det; der er kun bygget et lille Hus derude, som man ikke kan nævne i en saa agtværdig parlamentarisk Forsamling som denne. (Leth: Det har jeg ikke sagt!) Det har det ærede Medlem privat fortalt mig, og jeg haaber ikke, at det kan genere det ærede Medlem, at jeg røber de Opdagelser, han har gjort paa sine Fodture. Der vil altsaa være en vis Sandsynlighed for, at dette Fort, saaledes som det er blevet antydet i et tidligere Møde, virkelig vil kunne for de 80,000 Kr., som den ærede Ordfører ogsaa har været med til at anbefale, blive flyttet noget længere ud, saa at vi ikke blot iaar have givet en Kanonbevilling, men ogsaa en Bevilling til det første faste Fort til Kjøbenhavns Forsvar. Nu veed jeg meget vel, at den ærede Ordfører vil sige, at dette er intet fast Fort fra Søiden, og det skal jeg ogsaa indrømme det ærede Medlem. (Afbrudelse af Scavenius). Jeg tvivler slet ikke om, at det er det ramme Alvor, at denne Bevilling, der er givet til Kanoner, indflytter i sig Kærnen til det første faste Fort til Kjøbenhavns Befæstning fra Landsiden. (Stemmer: Fra Landsiden?) Ja, netop fra Landsiden; thi det er rimeligt, at Fortet vil blive flyttet ud et Sted paa Strandveien. Det ærede Medlem fra Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) veed jo godt, at der skal lægges et Fort ved Hellerup ifølge den oprindelige Plan for Kjøbenhavns Forsvar fra Landsiden. (Scavenius: Nei, langt længere ude!) Naa, altsaa endnu længere ude! Det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen) antydede jo forleden, at dette var Begyndelsen til et Fort ude ved Charlottenlund, og den ærede Krigsminister, som da var tilstede, havde ikke Noget at indvende mod den Bemærkning. Altsaa, naar jeg nu vil se, hvorledes Realitetsstandpunktet er paa denne Finantslov, vil jeg sige, at jeg tror, at der aldrig nogenfinde har været nogen